

Ljutomer. Sv. Miklavž pr'de to nedeljo dne 8. decembra, popoldne ob pol štiri, v Katoliški dom z vsem svojim spremstvom. Že hodi po ljutomerski fari okoli in nabira darove. Da bi ga ljudje ne spoznali, se predstavlja z imenom Matjaž, šele v nedeljo popoldne na odru se bo predstavil s pravim imenom Miklavž. V njegovem spremstvu pridejo otroci, ki bodo pred njegovim nastopom odigrali lepo mladinsko igro v treh dejanjih »Miklavžev večer ali Tončkove sanje«. To bo prava mladinska gledališka predstava na odru Katoliškega doma.

NAŠA MLADINA!

Velikokrat pravijo, da naša mladina nima prilike, da bi delala! Morda ji nihče ne pove, kaj naj bi delala, sama pa se ne spomni. V mnogih krajih je še navada, da gredo mladi fantje ali tudi dekleta od hiše do hiše, in pridobivajo iz samega idealizma nove naročnike za katoliški časopis. Ni je zlepa šole, ki bi mogla tako vzgojiti mladino, da je požrtvovalna za sveto stvar, kakor je ta, ako gre na to delo. Osvoji si, mladina, s svojim živahnim in požrtvovalnim delom svoj domač kraj za Boga in iztrebi vse, kar je zoper Njega!

Središče ob Dravi. Prosvetno društvo priredil dne 5. decembra, ob šestih zvečer v našem Društvenem domu Miklavžev večer z obdarovanjem otrok. Vabimo vse pridne otroke, da pridejo, ker sv. Miklavž bo gotovo vsakega obdaril, pa tudi odrasli so prav vljudno vabljeni!

Smartno ob Faki. V nedeljo dne 24. novembra se je vršil v dvorani občni zbor Prosvetnega društva ob lepi udeležbi. Posebno mladina se je odzvala, kar je hvalevredno, saj je ona naš up. Predstavila se je tudi veseloigra, da je bilo preskrbljeno tudi za smeh. Po zimi bomo še prirejali predstave, da bomo nudili ljudstvu izobrazbe in razvedrila. Fantje in dekleta! Organizacija vas vabi, pristopajte k našemu izobraževalnemu društvu, udeležujte se sestankov fantovskega, oziroma dekliškega odseka. Tako boste podpirali kulturno de-

lo in skrbeli za lastno izobrazbo in izpopolnitev. Zavedajmo se: v organizaciji je moč! Torej, mladina: na plan!

Uriše pri Celju. Naše Prosvetno društvo, ki je bilo razpuščeno, je obnovljeno. Poživimo torej naše izobraževalno delo! Mladina kliče po knjigah, pouku in izobrazbi. Varujmo jo slabe zabave, nudimo ji pošteno razvedrilo!

Št. Jurij ob južni žel. Dne 8. decembra obhaja šentjurska katoliška mladina svoj verski praznik. Zjutraj pri prvem sv. opravilu ob 7. uri bo slovesen sprejem v fantovsko Marijansko kongregacijo, skupno sv. obhajilo. Popokne ob treh pa priredijo fantje v dvorani Katoliškega doma svojo pestro in lepo akademijo s simboličnimi vajami, govorom profesorja Bitenca, petjem in prekrasno vzgojno sliko iz kongregacijskega življenja. Vse svoje prijatelje in ljubitelje iskreno vabimo na to našo krstno proslavo!

Pišecce. Preteklo nedeljo je imelo naše Prosvetno društvo svoj redni občni zbor. Po dobrih dveh letih smo se zopet enkrat zbrali v lepem številu, da pregledamo bilanco onih let, ko nam je bil nasilno nataknen nagobčnik in so le privilegiranci imeli vso svobodo. Pa nam ta leta molka niso bila v kvar. Poglobili smo se in vzgojili za novo delo. In za novo poslovno dobo smo si z malimi spremembami izvolili stari, preizkušeni odbor. Če je dobro vzdržal v najtežjih dneh, naj še vsaj eno leto vzdrži in vodi usodo društva. Napra-

vili smo tudi načrt za bodoče delo. Začeli ga bomo izvajati s Slomšekovo proslavo, ki bo kakor vse kaže, v začetku meseca decembra. Da bomo pa srečno jadrali skozi to solzno dolino, pošljite, gospod urednik, k nam v začetku decembra sv. Miklavža, da nas obilno obdari z vsemi potrebnimi darovi, toda Krampus pa naj ostane pri Vas. Bog živi!

Artiče. Naše Prosvetno društvo je že 9 let spalo spanje pravičnega. Šele novi učiteljci gđc. Slavki Pograjčevi se je posrečilo, da ga je zbudila iz tega trdnega spanja. Kako zelo potrebno je bilo to delo, je pokazal občni zbor dne 24. novembra, ki se ga je udeležilo obilno ljudstva, ki mu je o krščanski prosveti govoril g. Mirko Geratič iz Maribora. Novi odbor, sestavljen iz samih mladih ljudi in pod izvrstnim vodstvom, bo kmalu dosegel najlepše uspehe. Dne 5. decembra priredi društvo Miklavžev večer, dne 8. decembra popoldne pa igro »Vrnitev«. Ta dan se vrši tudi sprejem otrok v Marijin vrtec.

Društva uredite knjižnico! Najbolje je utejena, ako imate dovolj dobrh knjig. Obrnite se na naše knjigarne, radevolje vam bomo šli do skrajnosti na roke za dobavo knjig. Najbolj uspevajo knjižnice, ki imajo celotno zbirko Karl Mayevih romanov. Ne pozabite pred zimo nakupiti knjig v Cirilovih knjigarnah v Mariboru in Ptuj.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Lovrenc na Pohorju. Po naših planinah in dolinah je padel sneg. Zaduje jesenske cvetke so klonile svoje nežne glavice pod mrzlo snežno odejo. Tudi Bogu Vsemogočnemu je dopadlo, da je prav ob tem času utrgal cvetko ter presadil iz te solzne dožine v svoje rajске vrtove. Bila je to Marijina družbenica Nežika Medved, ki je živelá tiho in ponižno kakor skrita vijolica med trnjem, ter po dolgotrajni in mučni bolezní, previdena s

sv. zakramenti v najlepših letih boguvdano in mirno v Gospodu zaspala. Njen lepi pogreb se je vršil dne 25. novembra ob obilni udeležbi. G. župnik Janez Oblak ji je ob odprtem grobu spregovoril lepe poslovilne besede. Marijine družbenice iz domače in pušcavske župnije so bile pri pogrebu v častnem številu zastopane. Pušcavski pevci so zapeli žalostinke. Preostale naj tolaži Bog, rajni pa naj sveti nebeška luč!

zi z desetkratnim liki gromenje močnim odmevom.

Na to mesto je bil opozoril medicinman Lavisona posebej. Popotnika sta Llorala navidez mirno, v resnici pa pod groznim pritiskom tekočo vodo preplavati, če nista marala zamuditi cele dneve z iskanjem drugega pota preko prelazov in se izpostaviti nevarnosti, da sploh zgrešita pravo smer.

Lotiti se preplavanja, je zahtevalo naravnost neverjetno drznost. Nekaj časa sta se prijatelja o tveganem podjetju posvetovala z vso resnostjo. Pri še tolikem ugibanju je šlo samo zato, kako izvesti nalogo, ker sicer jima je preostajal le eden izhod, se vrniti in opustiti misel na dosego cilja. Na kaj takega itak niti mislila nista. In na koncu vseh koncev se je upalo toliko Indijancev pred njima preko deročega vodovja in sicer tja ter zopet nazaj. Povrat je bil mnogo manj opasen ter težaven, ker se je bilo mogoče poslužiti ob obeh straneh zajezené vode, saj skalnate stene soteske niso bile od valov tako gladko obrušene, da bi ne bile nudile roki plavalca nikake opore.

Glavna težkoča je tičala v dejstvu, spraviti konja preko soteske. Da je bila prepeljava živali s tovari na hrbitih izključena, je bilo povsem jasno.

Popotnika sta se vrnila nekoliko po poti, po kateri sta prišla, nazaj in sta porabila preostanek dneva v to, da sta zbirala iz posameznih drevesnih skupin debela za splav, ki bi naj nesel njuno opremo. Ona sama sta hotela plavati ob straneh splava, ga držati proti sredini toka, medtem ko sta nameravala konja zapoditi enostavno v vodo in ju prepustiti, da si pomagata sama dalje.

Drugi dan na vsezgodaj, ko sta pretehtala še enkrat vse izglede ter možnosti podjetja, sta se lotila izvršitve.

Prekoračenje soteske niso bile mačje solze! Parkrat sta še videla glavi konj, kako sta se pokazali iznad bobnečih valov, nato sta pa imela dovolj opravka sama seboj, da sta obvarovala splav pred raztrganjem.

Cela smrtna nevarnost je trajala komaj četrtrt ure, plavalcema se je dozdevalo, da se vleče dolžina soteske v neskončnost. Z nadčloveškimi

po tri dni na ladji, predno se zamore izkreat. Ranjene in bolne ukrcavajo samo v noči, da bi ta žalosten pogled ne preplašil novodošlih vojakov. Od bolnikov, ki čakajo v Masavi na odhod ladji, jih umrje povprečno dnevno 15. Sveže čete iz domovine, katerim so prikriti italijanski porazi, so pri izkrcanju še vse prepričane, da se umikajo Abesinci v notrajnost dežele iz strahu pred italijanskim junaštvom.

Neguš in Sueški prekop.

Najbrž ni sedajnf abesinski cesar tako vesel Sueškega prekopa, ki omogoča Italijanom, da prepeljavajo naglo čete iz domo-

Sv. Trojica v Slov. gorica. Milo in tužno so zapeli naši zvonovi, ko smo dne 22. nov. spremljali k zadnjemu počitku v najlepši dobi, v 23. letu umrlega Vinka Vračko. Mlad in svež kakor cvet je odšel po večno plačilo. Sveže cvetje pokriva njegovo gomilo, prestal je težo življenja in mučne bolezn. Pokojni je bil zvest član katoliških društev in borec za naše ideale. Ob njegovem grobu sta se poslovila od njega voditelj fantovske Marijine družbe g. p. Ildefonz in njegov dušni pastir g. p. Vladimir. Naj počiva v Bogu!

Nogova. Božja poslanka se letos oglašala pogosto v naši fari. V enem tednu smo izgubili kar tri farane. Prvi je preminul kot žrtev svojega poklica dne 16. novembra ponesrečeni Ivan Ozvatič. Prepeljali so ga v bolnico v avstrijsko Radgono, a je podlegel hudi operaciji. Star je bil 51 let, dobričina, zaveden Slovenec in katoličan, pogosti obiskovalec mize Gospodove. Naj v miru počiva! — Skoraj istočasno je umrl, previden s tolažili sv. vere, najstarejši faran 88letni Anton Fekonja. Rajni je bil zvest čitatelj »Slovenskega gospodarja« in velik podpornik cerkve in revežev. Po telesu korenjak, še vedno čil in zdrav, je umrl po kratki in zavrtni bolezni. Bog mu bodi plačnik! — Smrt je zamahnila še v tretji in rešila telesnih muk 32letno mladenko Mimiko Zorko. Z Jezusovim in Marijinim imenom na ustih je trpela muke svoje dolgotrajne bolezni, ta nedolžna cvetica, biser domače kongregacije. Božji klic jo je dne 23. novembra rešil trpljenja. Naj se veseli gori nad zvezdami!

Loka pri Zidanem mostu. Nedavno je pri delu na železnici ponesrečil delavec Anton Skale. Padel je tako nesrečno in si prebil lobanjo. Iekal je pomoči v bolnišnici, a zastoj. Po kratkotrajnem bolehanju je končno podlegel poškodbam. Zapušča mlado ženo in enega otroka. — Na Mrzli planini pod Kozjem pa je zatisnil svoje trudne oči v 68. letu starosti Mlinar Janez, v vsej fari dobro znan in spoštovan po svojem odločnem verskem prepričanju, v katerem je vzgojil tudi vse svoje otroke. Bil je tudi okrog 30 let cerkveni ključar pri podružnici sv. Duha, ki je znamenita po starodavnih freskah. Bil je tudi mož izrednega spomina. Znal je namreč nešteto le-

pih, starokrščanskih pesmi, ki jih je v družbi in ob raznih prilikah, zlasti gostijah, zapel. Poleg tega je povedal še kako mično zgodbi- co iz lovskega življenja (bil je vnet lovec) in tako zabaval vso družbo. Zato ni čuda, da so ga vzljubili povsod, kamor je prišel. To je tudi pozakal njegov pogreb v petek dne 29. novembra. Mnogo faranov in prijateljev ga je spremlilo na njegovi zadnji poti. Naj mu bo lahka zemljica in naj počiva v miru!

Pravilnik.

§ 1. »Slovenski gospodar« prostovoljno zagotavlja, da po svojem zavarovalnem odseku celoletnemu naročniku, ki je vplačal Din 32.—, zavaruje v l. 1936 njegovo stanovanjsko hišo, kamor »Slov. gospodar« prihaja, za Din 1000. Gospodarska poslopja niso s tem zavarovana.

§ 2. Podpora se izplača, če pogori hiša tako, da ni mogoče v njej stanovati.

§ 3. Pravico do te podpore imajo oni celoletni naročniki, ki bodo v decembru 1935 ali v januarju 1936 vplačali celoletno naročnino v znesku Din 32.—. Oni, ki imajo naročnino vplačano za več mesecev prihodnjega leta, morajo v teh dveh mesecih doplačati toliko, da bodo imeli vplačano do konca leta 1936. Vsak naročnik naj torej pazi, da bo v decembru 1935 ali vsaj v januarju 1936 imel vplačano naročnino do konca leta 1936, ker bodo v prihodnjem letu samo tisti zavarovani.

§ 4. Prevžitar, član družine ali pa uslužbenec, ki je bil celoleten naročnik, ni deležen zavarovanja. Enako niso zavarovane viničarske, gozdne in lovske kočice.

§ 5. Podpora se ne izplača: ako je naročnik sam zažgal, ali po kaznjivi zanikarnosti povzročil požar; — ako zavarovalni odsek ugotovi, da je bila hiša do svoje polne vrednosti zavarovana in se je ta zavarovalnina tudi izplačala; — ako je povzročitelj požara (recimo železnica) škodo v celoti povrnili; — ako je požar nastal vsled voj-

dobite tableto Aspirina

Varujte se ponaredb! Na

vsaki tableti je utisnjen

Bayerjev križ.

ASPIRIN

Čistak je registrirana. Pat. S. N. 1122 od 19. VIII. 1933

ne, upora, eksplozije javnih zalog smodnika. — Vsak spor rešuje samo zavarovalni odsek in je vsako sodno postopanje izključeno.

§ 6. Vlogo za izplačilo zavarovalnine je napraviti takoj po požaru. Kdor se tekom enega meseca ni prijavil, ne dobi zavarovalnine. Vlogi je priložiti potrdilo občinskega urada, ki je koleka prosto, kjer mora biti potrjeno: kdaj je nastal požar, vzrok, številka hiše, ki je pogorela, kje in za kako vsoto je bila hiša zavarovana.

§ 7. Podpora se izplača samo po poštni nakaznici takoj, ko dospe obveznica zavarovanca, da bo ostal tudi v bodoče naročnik »Slovenskega gospodarja« ter da bo pridobil v svoji okolici dva nova celoletna naročnika.

§ 8. Oni, ki je podpora prejel, je dolžen dati pri cerkvi skupno z občinskimi oznaniti to objaviti, da je prejel zavarovalnino »Slovenskega gospodarja« izplačano. **Zavarovalni odsek.**

vine v Abesinijo, kakor je bil njegov prednik. Neguš Nikas, kar je malo znano, je poslal dograditeju prekopa, franc. inženjerju Lessepsu, navdušeno pismo. Cesar je bil prepričan, da se je približala Abesinija s Sueškim prekopom velikim evropskim državam in bo postala deležna njihove kulture. Pismo se glasi: »Jaz, Nikas, kralj vseh kraljev in gospodar Egiptije (Abesinije), pozdravljam Ferd. de Lessepsa, ki je veliki svetilnik znanosti in hoče započeti velikansko delo, ki bo služilo dejstvu, da se bodo narodi v miru približali eden drugemu. Vi Lesseps, ste se lotili združitev moje dežele

napori sta jo slednjič preplavala ter pristala na plitvini. Z največjo žalostjo sta ugotovila, da je odnesla razljutena ter razbesnela voda dobro polovico tovara, o obeh konjih ni bilo ne sluha in ne duha.

Najhujši udarec je bil ta, ker je šel po vodi pretežni del prehrane. Preostala jima je še napol premočena vreča moke ter nekaj v telečje mehurje skrbno povezanih konzerv.

Z izgubo opreme ter prehrane se je položaj drznih potnikov presneto zresnil. Računala sta, da bosta rabila do cilja še najmanj eden teden. Treba je še bilo vpoštevati povrat, za katerega bo treba istotoliko časa. Večdnevne zamude v zlati soteski niti računala nista. Četudi sta skrčila dnevno prehrano na prgišče moke in na pol konzerve, kar bi ju mogoče obvarovalo najhujše lakote, nikakor bi pa ne zadostovalo do indijanske naselbine!

Ko sta pa enkrat ušla srečno iz tako velike nevarnosti, se nista marala prepuščati žalostnim izgledom, kateri bi ju še odvrnili od enkrat začrtane poti. Pri vseh resnih pomislekih je obstajala možnost, da bosta ustrelila kako divja-

čino, čeravno je postajala pokrajina gola in sta videla tekom zadnjega tedna samo eno jato divjih gosi, ki so se umikale proti jugu.

Uspelo jima je, da sta ujela par rib med časom, ko sta razprostrla od vode premočeno moko na sonce, da se posuši.

To noč — noči so že bile prav hladne — sta spala popotnika zadnjikrat pod šotorom. Za nadaljne noči sta se morala zadovoljiti z volnenimi odejami, kar ni obetalo nič kaj razveseljivega v na kurivu revnem kraju, kjer sta si lahko le tu in tam privoščila ogenj.

Drugo jutro sta zložila vse, kar sta še lahko pogrešala na nadaljni poti, na stran. Napravila sta skladišče za povrat, katerega sta osigurala z debelim kamenjem in v katerega sta shranila za najhujšo silo par konzerv.

Nato sta si natovorila na hrbet odeje, prehrano, samo eno puško in razne neobhodno potrebne predmete ter nadaljevala pot proti željenemu cilju.

Njugin up, da bi srečala kako divjačino, se ni izpolnil. Nikjer se tudi ni ponudila prilika,

Sv. Jedert pri Slovenjgradcu. Meseca novembra sta se poročila Avgust Zavodnik, železničar, in Elizabeta Razgoršek, kmečka hči. Na nevestinem domu se je vršila gostija, katere so se udeležili sosedi in sorodniki.

Sele pri Slovenjgradcu. V našem hribovitem kraju ne doživljamo bogve kakšnih izvanrednih dogodkov. Pa vendar še živimo in hočemo živeti! Zato smo do 92 odstotkov vseh volilnih upravičencev naše fare pristopili v novo stranko JRZ. Kmetje in delavci, na skupno delo, da s tem pokažemo, da smo še in da nas je vedno več. — Poročila se je dne 25. novembra hčerka tukajšnjega uglednega kmeta in cerkvenega ključarja po domače Zaberčika gđe. Hovnik Stefanija s pridnim fantom Obertan Rokom iz Bistriškega vrha pri Črni. Novoporočencema želimo obilo sreče!

Sv. Jakob v Slov. goricah. Pred nedavnim smo imeli velik shod JRZ. Shod se je vršil v gostilniških prostorih g. Dominika Pekarja ter je bil prav dobro obiskan. Se pač vidi, kdo ima ljudstvo za seboj. Pomniti je treba tudi to, da nismo potrebovali ne javne kakor tudi ne tajne straže, katera je bila svoj čas pri JNS običajna. Na shodu nam je obširno poročal o notranji kakor tudi o zunanji politiki naš stari znanec in prijatelj g. Franjo Žebot iz Maribora. O gospodarskih zadevah, posebno pa o novem zakonu o zaščiti kmeta, nam je izčrpno poročal g. dr. Leskovar ml. iz Maribora. Organizacija JRZ dobro napreduje, tako da bomo v najkrajšem času vsi vključeni v tej organizaciji.

Gočova. Vinjeni delavci so s plankami in koli napadli 59letnega posestnika Frana Vautiča iz Gočove ter ga nevarno poškodovali.

Gorišnica. Krajevni odbor JRZ je tako sestavljen: predsednik Ivan Vesenjajk, minister v pokoju, Krčevina pri Mariboru; podpredsednik: Franc Prelog, posestnik, Zagojčiči, Sv. Marjeta niže Ptuja; tajnik: Jožef Kuk, kaplan, Sv. Marjeta niže Ptuja; blagajnik: Jožef Horvat, posestnik, Muretinci, Sv. Marjeta niže Ptuja.

Gajovci pri Sv. Marjeti niže Ptuja. Dne 21. novembra zvečer sta šla domov iz Haloz od vinogradnega posestva oče Franc Kujec in njegova starejša hčer Ana. Pri dravskem mostu pri Borlu je oče malo zacetal, a hčerka pa je šla po temi sama domov ob obrežju Drave mimo Ožingarjevega mlina. Ker je ti- sto noč ni bilo domov, so jo šli naslednji dan iskat, boječ se, da je v temni in deževni noči kje ponesrečila. Res so v vodi ob obrežju našli naplavljeno korpico skoraj še polno jabolk, ki jo je ponesrečenka prejšnji večer nosila, nje same pa ni bilo nikjer. Zato se upravičeno sodi, da je deklet v temni noči s samotne obrežne poti zašlo, ali pa se je epotaknila ter je padla v reko, ki jo je takoj pogoltnila. Ponesrečenka je bila dobra in delavna deklica in mnogim umrlim vaščanom sta s sestro spletili mrliške vence. Ta nesreča nam je opomin: bodimo previdni, ker noč ima svojo moč. Če že dobi človeka na potu tema, je boljše iti po glavnih, lepših in bolj varnih potih, četudi mogoče malo daljših, ko pa po samotnih in nevarnih.

Poljčane. V naši župniji smo imeli pobožnost češčenja presv. Rešnjega Telesa. Pri sv. mašah in pridigah je bila cerkev polna vernega ljudstva. Tudi čez dan so se vrstili molilci, zlasti dekleta Marijine družbe. Ves dan so ljudje prihajali in odhajali. Ljudje pač sami uvidijo, kje najdejo uteho v težavah in pobudo za dobro.

Pri težki stolici

napetosti, glavobolu vsled zaprtja očisti ena do dve čaši naravne

FRANZ-JOSEFOVE

grenke vode prebavne organe. Franz Josefovo vodo lahko jemljejo tudi bolniki, ki leže, in jo imajo za dobro. 1275

Reg. po min. soc. pol. in nar. zdr. S-br. 15485, 25. V. 1935.

Zreče. Poročil se je dne 25. novembra Jožef Kovač, posestniški sin in dolgoletni cerkveni pevec, ki se je tudi na odru večkrat prikazal. Zadnjič je igral mlado Bredo. Poročil se je z gospo Ano Leskovar, sedaj samostojno posestnico v Čadramu, poprej doma v Slavkovi, Kvačova. V obe hiši, v Kovačevo in v Kvačevo, že zahaja »Slovenski gospodar« čez

35 let, kakor bo tudi v novi dom. Želimo obilo sreče!

Pišec. Zadnji čas trgujemo z vinom, z našo dobro kapljico. Žal le, da kupci tako omalovažujejo naše vince in ga tako sramotno nizko plačujejo. Saj ga težko prodajemo nad 3 Din liter. Kam bo to šlo? Boma ga morali že doma spiti, da bo cena višja, kakor v krajih, kjer pridelajo veliko kave, jo sežgo, da ima potem višjo ceno. In krompir mečejo v vodo, da ga boljše skuha. Pri vsem tem pa pijemo, da smo dobre volje. Kdo bi vedno tužen bil? Sicer pa se še ne pretepamo, pa ne smemo se hvaliti prežgodaj, kajti do tega še tudi lahko pride. — Komaj smo pozabili na vlom, ki je bil izvršen pred meseci v trgovino g. Josipa Kostevca, so nas v noči od 25. na 26. novembra t. l. zlikovci zopet presenetili. Tokrat so se spravili nad pekarno g. Stojana. Pri podzemskem oknu so vdrli šipo in se prikradli v notranjost. Od tod so jo mahinili v gornje prostore. Sreča v nesreči je bila pač ta, da je g. Stojan v stanovanju imel psa zaprtega in je ta alarmiral gospodarja in tako zlikovce prepodil. Odnegli so le 9 štruc kruha, nekaj praznih vreč, 2 para čevljev, nekaj obleke in perila. Za zlikovce pozvedujejo orožniki. Kakor pri g. Kostevcu, tako so najbrž tudi od g. Stojana zlikovci zabrisali za seboj vsako sled. Kaj še bo sedaj na zimo, če pred faloti in tatovi ne bomo varni!?

Sv. Lenart nad Laškim. Letošnje leto, katerega bomo skoro dokončali, je bilo za nas kmete še dokaj povoljno. Letina je bila precej dobra, v splošnem rečeno zelo dobra, kajti obrodili so v glavnem vsi kmetijski pridelki, tako kmetu vsaj ne bo treba stradati. Pa tudi sadje je obrodilo, za katerega je ubogi kmet dobil nekaj denarja, da je svojo družino oblekel vsaj za silo ter dobil za davke in obresti. Sadje je bilo to leto za našega kmeta rešilna bilka, da se ni potopil v morju splošnih težav. Splošno zadovoljstvo pa čuti naš kmet tudi v tem, da so minuli časi JNSarske politike, katera je prizadjala našemu kmetu toliko gorja, ker se ni upoštevala nobena njegova želja. Kmeta je že spravila skoro na rob propada. Veliko nado stavijo naši kmetje v sedanjo vladno ter trdno upajo, da bo znala ščititi naše koristi.

da bi bila lahko ribila. Zadnja dva dni sta bila celo brez pitne vode. In vendar, ko sta stala sedaj tik pred ciljem in sta opazovala mirno preko skale se spuščajoči vodopad, za kojega steklenim zastorom se je skrivala skrivnost zlate soteske, sta pozabila nekoliko trenutkov na pekočo ter žgečo žejo. Seveda, nista videla čudovite slike dolgih, sivih, skalnatih sten, katere so vsesavale poslavljajoče se solnčne žarke, ne svetlikajočega se zlatega blišča, ki je odseval iz čiste vode in ne belih pen, ki so puhtele liki lahni oblaki kvišku — njune oči so iskale le to, kar se je nahajalo za vsemi temi naravnimi čudeži, kar ju je tedne potovanja gnalo le zmiraj naprej, v upu in dvomih, skozi nevarnosti ter nepopisne napore in slednjič skozi omaganje vsled gladi in žeje...

Oni zadnji večer pred dosego cilja nista zakurjla niti ognja, čeravno je bilo ob potoku vse polno suhljadi. Bila sta preveč izčrpana. Privoščila sta si vsak le prgišče moke, katera je bila posušena v trde kose. Zavila sta se v odeje in se prepustila omotičnemu spanju.

Že precej občuten nočni mraz je nagnal drugo jutro popotnika zgodaj izpod odej. Ker sta bila vajena, da sta povžila strogo odmerjeno hrano šele opoldne, se nista zadrževala s kurjenjem ognja. Računala sta, da ju bo dovolj ogrel dvig do vodopada, kateri je tvoril po sporočilu indijanskega preroka dohod do zlate soteske. Videti je bilo vnaprej, da bosta morala plezati do vodopada 2—3 ure. Nikakor tudi nista smela zgubljeni časa radi pomanjkanja živeža.

Ne glede na mraz ter kruleči želodec jima ni privoščilo miru mrzlično vznemirjenje, ker sta bila vendarle na cilju in čez par ur bosta gledala z lastnimi očmi skrivnost suhega zlata. Predstava, da bosta brodila z rokami po svetlikajočih se zlatih zrnih, predno bo doseglo solnce vrhunec dnevne poti — in potem pa zopet strah, da so bile vse težave ter pomanjkanja žrtev indijanskih pripovedk in bajk, vsa ta valovanja po duši so ju tirala naprej med nepopisno srečo in črnim obupom, če je bilo vse — zastoj!

(Dalje sledi.)

z Evropo in radi tega Vam je moja zahvala zagotovljena.»

Prvi vojni poročevalec na abesinskih tleh.

Marca leta 1867 so Angleži premagali pri Magdal v Abesiniji neguša Teodorja, ki se je radi popolnega poraza po zgubljeni bitki ustrelil. Angleške-mu poveljniku Napieru se je tedaj pridružil vojni poročevalec in sicer 25letni Stanley. Ta je poslal iz Abesinije angleškemu časopisom poročila o naglem prodiranju od strani Angležev in o končni zmagi. Časopisi so prinesli poprej preveselo vest o abesinskem porazu, nego je o tem obvestil Anglijo zmagovalec Napier.